

dette, da han forelagde Lovforslagene, og det forekommer mig derfor, at man maa være forsigtig med at fremsætte den Anse, at dette er tilsidefat her. — Ogsaa jeg har havt den Ære i 1849 at staae under denne Mand, om hvem jo det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Ernst) hittede, at han ved denne Leilighed havde indlagt sig stor Fortjeneste, og da navnlig ved den af det ærede Medlem omtalte Beleiring, og jeg kan sige, at han ved denne Leilighed har udviist et Forhold, som vanskeligt søger sin Mage. Men naar en Enkelt har indlagt sig saa store Fortjenester, saa troer jeg, at han vel kan være berettiget til at finde en velvillig Anerkjendelse hos et stjønksomt Folk. Der var en Yttring af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds, hvori jeg ikke kan give ham Medhold, idet han formeente, at Udsalbet netop fandt Sted paa den Dag, det skete, paa Grund af denne Mand's Fortjeneste. Jeg troer ikke, at han havde nogen Skyld i, at Udsalbet skete netop den Dag. Udsalbet vilde have fundet Sted tidligere, hvis ikke Veirforholdene havde gjort det umuligt at føre Tropperne over; men maaskee vilde det have været til Ugunst for Udsalbet, hvis det havde fundet Sted tidligere. Men der er endnu en Fortjeneste hos denne Mand, som det forekommer mig, at adskillige Yttringer give tilkjende, at man ikke engang vil anerkjende — jeg vil ikke sige, at man vil nedsette ham derfor — og det er hans Forhold i Krigen 1864. Jeg sætter det meget høit; thi naar En har, ikke blot det physiske Mod, Soldatens Mod, til at trobse Faren ved Forsvaret af et virkelig ikke saa stærkt befæstet Punkt som Fredericia, men han ogsaa har det moraliske Mod at finde sig i at efterkomme en i den Grad hydende Befaling, som man dengang gav ham, om at forlade Fæstningen, saa siger jeg, at han derved har indlagt sig en dobbelt Fortjeneste.

Ernst: Det gjør mig Ondt, at jeg med Hensyn til, hvad jeg før sagde, er bleven misforstaaet i et Punkt af den ærede sidste Taler. Jeg har ikke sagt, at General Lunding gav Anledning til Udsalbet den 6te Juli 1849; jeg har derimod sagt, at han ved tage en meget

raff Beslutning, som vi meget sjældent saa blev taget i den forrige Krig, nemlig en Beslutning om at gjøre et Udsald imod et Batteri, som Fjenden havde begyndt at udføre imod Overgangen, og som, hvis det ikke var blevet forstyrret, vilde have gjort Overgangen til Fredericia umulig, gjorde Udsalbet den 6te Juli muligt, og jeg udtalte, at det var en saaganske extraordinair Beslutning, han saaledes havde taget, som vel fortjente en extraordinair Belønning.

Müller: Jeg maa da gjøre en Undskyldning for, at jeg har feilet i dette Punkt.

H. M. Petersen: Jeg skal kun bemærke overfor det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Spønsted), at jeg ikke har talt om noget Brud paa de gjældende Bestemmelser med Hensyn til Pensionsforholdene. Jeg har, idet jeg forøvrigt ingenlunde har talt imod Sagens videre Fremme, kun ganske i Almindelighed omhandlet saadanne Punkter, som jeg fandt det kunde være passende ved 1ste Behandling at henlede Opmærksomheden paa. — Til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) skal jeg kun bemærke, at naar han har talt om de store Summer, som bleve bevilgede ved en Lov, vi vedtog her ifjor, saa var han selv, saavidt jeg huster, iblandt dem, der søgte at forstørre disse store Summer; han gik dengang ikke ud paa at spare, men søgte netop at gjøre Sagen saadyr som muligt, og jeg finder derfor ikke, at de Bemærkninger, han i denne Sag er fremkommen med, ret passende have kunnet komme fra det ærede Medlem.

Sylv. Jørgensen: Det er blandt andet den sidste Bemærkning af det ærede Medlem, som bringer mig til atter at tage Ordet. Jeg troer, at det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) var blandt dem, der bevirkede, at den nye Hærplan kom til at koste henved hundredetusinde Rigsdaler mere aarligt, end man ellers kunde være bleven enig med den høitærede Krigsminister om. Jeg skulde dog ikke atter have begjært Ordet, naar ikke det ærede Medlem havde hittede sig saa-